

[Hanne Budtz.]

Andersens indgående bemærkninger om de folkeretlige synspunkter må jeg sige, at mit parti fortsat har meget store betænkeligheder netop af folkeretlig karakter ved dette lovforslag. Det, der er fremkommet under udvalgsbehandlingen, har ikke overbevist mig og mit parti. Jeg nærer meget stor respekt for professor Max Sørensen og hans store indsigt. Det ærede medlem hr. K. B. Andersen var også inde på professor Alf Ross' udtalelser. Men det er jo trods alt enkeltpersoners udtalelser, og når man nu har været så imødekommende at ville høre fakulteterne om ekspropriationsspørgsmålet, kan vi fra vor side ikke forstå, at man ikke kunne være lige så imødekommende med hensyn til det langt vigtigere og mere afgørende spørgsmål, om lovforslaget er foreneligt med de almindelige folkeretlige grundsætninger. Det har den højtærede minister ikke ønsket at høre de juridiske fakulteter om.

Jeg kan oplyse, at jeg har erfaret, at den svenske professor Stig Jägerskiöld i hvert fald er betænkelig af folkeretlige grunde. Han mener — det er altså en enkelt professor — at en sådan kriminalisering synes vanskelig forenelig med hidtil iagttagne folkeretlige grundsætninger.

Vi mener fortsat, at hele dette lovforslag med sin meget udstrakte kriminalisering er i absolut modstrid med almindelig dansk retsopfattelse. Det går meget vidt. Det er en meget stor kreds af personer, der kan komme til at begå strafbare handlinger. Det er et farligt spørgsmål at komme ind på. Vil det ikke en skønne dag kunne blive strafbart at lytte til en sådan sender? Man ved aldrig, hvad der kan ske.

Jeg vil til slut nævne, at man jo i dette tilfælde henviser så meget til nordisk rets- enhed og siger, at man i Sverige allerede har vedtaget den tilsvarende lov. Men det svenske lovråd kunne imidlertid ikke anbefale et lovforslag af dette indhold med den begrundelse, at der ikke var trængende behov for kriminalisering, og at et sådant lovforslag i det hele taget ikke var — som man siger på svensk — lämpligt for den svenske befolkning. Jeg kan tilføje, at adskillige medlemmer af den svenske rigsdag ikke kunne være enige i lovforslaget, og at mange henviste til, at det eneste rigtige ville være

— det har vi også foreslået i udvalget — at konsultere den juridiske komité i Europarådet. Det havde været rigtigere, når der er tale om en så skelsættende, ny og farlig lovgivning.

Vore bestræbelser for at medvirke til den orden i æteren, der er ønske om, foreligger i form af det lovforslag, som kommer til behandling bagefter, og vi kan altså ikke stemme for den højtærede ministers lovforslag.

Nu talte det ærede medlem hr. K. B. Andersen for et øjeblik siden om det skibbrud, vi har lidt. Det minder mig om Holberg; han skrev dog om et lykkeligt skibbrud. I dette stykke forekommer en person, der hos dommeren råber — og det minder mig om den højtærede ministers stilling i denne sag —: Jeg kommer ikke her for at agere en sag, thi lov og ret er kun for gemene folk, men ikkun for at lade Dem vide, at jeg vil have ham straffet.

Grethe Philip: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Helge Larsen, er forhindret i at være til stede, skal jeg under henvisning til hans udtalelser ved første behandling anbefale ændringsforslaget til vedtagelse.

Morten Lange: Jeg er ikke så imponeret af de bemærkninger, der er blevet fremsat om tidsfristerne og om arbejdets karakter. Det forekommer mig, at her er endnu et tilfælde, hvor det drejer sig om et forholdsvist let overskueligt lovforslag, som kan gennemarbejdes på kort tid. Det skal heller ikke være nogen hemmelighed, at den højtærede minister ikke har sparet sig nogen ulejlighed for at gøre arbejdet let for os.

Spørgsmålet om lovforslagets eventuelle folkeretsstridige karakter har været rejst. Vi har, hvad det spørgsmål angår, haft særdeles fyldigt materiale fra en af vore fremragende eksperter, og en anden af vore fremragende eksperter har været så rar at komme med en interessant redegørelse for, at vi ikke ganske var forpligtet til at gennemføre et lovforslag af denne art, fordi det kun byggede på en såkaldt rekommandation. Det er jo noget, som de fleste, der har blot det svageste kendskab til internationale aftaler, udmærket godt ved i forvejen. Men samtidig ved de også, at civiliserede